

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

43. vuosikerta

Jäsenlehti 3/2023

www.gospelriders.fi

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Monessa mukana

Tämän kerholehden valmistumisen aikaan olemme mukana Lahdessa järjestettävissä Ironman 70.3 maailmanmestaruuskilpailujen toimitsijatehtävissä. Tosin emme vielä tiedä, mitä tarkalleen tulemme tekemään tai miten. Amerikkalainen pääorganisaatio etenee informaatioissa omaa tahtiaan. Meidän mielestä tahti juuri nyt on epäselvä. Hyvillä mielin olemme kuitenkin lähdössä mukaan. Sen tiedämme, että vähäpätöinen ei tehtävämme ole. Toimimme kilpailun tuomareiden tai kuvaajien kuljettajina. Muitakin ajotehtäviä on? Emme vielä tiedä mitä.

Minusta olennaista on, että meitä on pyydetty vaatimaan ja vastuulliseen tehtävään. Olemme kerhona olleet aina luotettava yhteistyökumppani. Tähän kohtaan sopii hyvin muistutus ja selvennys meidän motoristiraamatun jakamiseen. Vain meidän kerhon jäsen on voi antaa tuon testamentin. Se ei ole yleinen jakotuote. Sitä ei myydä eikä anneta muiden kerhojen jaettavaksi. Olemme saaneet poikkeuksellisen luvan tuon julkaisun oikeuksien haltijalta. Sopimus ilmoittaa selkeästi, että Gospel Riders -kerhon motoristiraamatun voi antaa vai kerhomme jäsen. Jakaminen ei siis ole mielipideasia, vaan sopimuksen ehto ja vaatimus.

Kerhomme tunnetaan. Olemme brändi, jolla on hyvä maine. Toiminnassamme on mukana kaikkien hengellisten suuntien jäseniä. Pyrimme kunnioittamaan toisiamme monin tavoin. Yksi kunnioituksen kohde on, ettemme opeta toisillemme omia oppejamme tai käykinastelemaan Raamatun erilaisista tulkinnoista. Olemme raitis kerho, puheissa ja teoissa. Olemme moottoripyöräkerho. Meillä on vakaa uskon pohja. Kunnioitamme Jumalaa yli kaikin. Kiitämme Jeesusta Hänen uskollisuudesta ja sovitustyöstä, tiestä Jumalan luo. Pyhän Hengen lahjasta oppaanamme. Kiinnitämme katseemme Kristukseen.

Tämän seuraavan kirjoitan kerhon perustajajäsenen roolissa. Kerho sai alkunsa 1980. Tuohon aikaan oli paljon asioita, joita koettiin tärkeiksi. Rukouspiirit kouluihin. Kristillisiä kirjakauppoja eri kaupunkeihin. Eri kaupunkien kristittyjen yhteisiä tapaamisia. Pesäpalloa, jalkapalloa, kaukalopalloa, hiihtokilpailuja eli arkisia asioita yhdessä. Miksi? Jotta muut ihmiset näkevät, että olemme normaaleja ihmisiä, normaalein harrastuksin. Emme sulkeudu salaseuroiksi, vaan olemme julkisesti elämässä mukana. Toki pieni poikkeus. Tunnustamme julkisesti: Elämän voima Jeesus. Tuo oli minun näkemys kerhon alkuun, että kerho tulee olla ja siksi perustetaan yh-

distys, jotta toiminta on virallista. Jumala siunatkoon ja ohjatkoon toimintaamme. Ihmisen on hyvä tehdä hyviä päätöksiä. Joka päivä rukoukseni on, että tämä päivä olkoon taas sinun kunniaksi. Tämän päivän kilvoituksen annan Käteesi. Sinun olkoon päiväni. Ei minun mielen mukaan, vaan sinun Jumalani.

Kiitos, että olet kerhon jäsen. Toiminnassa olet mukana omien voimien ja mahdollisuuksien mukaan. Ironman 70.3 -kilpailun kokemuksista seuraavassa lehdessä. Ole siunattu elämässäsi. Pilvisenä päivänäkin Hän on kanssasi. Surun ja murheen hetkellä Hän on uskollinen. Hän ei vaadi meiltä suuria. Hän iloitsee, että olemme vähässä uskollisia ja nauttii, että kerromme Hänelle päivittäin ilot ja surut. Hän on Taivaallinen Isämme. Niin kuin Jeesus kertoi, pyhitetty olkoon nimesi, tulkkoon Sinun valtakuntasi, tapahtukoon Sinun tahtosi. Tuo muistuttaa meitä Jumalan suuruudesta. Jumala keskeisyydestä. Ei meidän itsekeskeisyydestä.

Gospel Riders moottoripyöräkerhon
perustajajäsen,
kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Maarit Filppula, Endurotourilla Markuksen taidonnäyte vesiesteellä

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry
Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy joulukuussa 2023. Aineistopäivä on 15.11. 2023. Aineistot on toimitettava Jukka Parkkiselle osoitteella soittaa@gmail.com.

Puheenjohtajan palsta

Ilpo Varha

Heads-up

Tänä vuonna EMC oli Norjassa ja siellä meitä oli taas iso joukko suomalaisia mukana. Itse osallistuin siellä ensi kertaa suomen edustajana presidenttien meetinkiin.

Kokouksessa keskusteltiin muun muassa motoristiraamatusta ja siihen liittyvistä yllättävistäkin ongelmista. Mo-Rassa olevat henkilökohtaiset todistukset kun tuppaavat joskus vanhenemaan. Ihmisten elämäntilanne muuttuu ja joskus itse todistuksen antanut ei soisi sitä enää jaettavan ja joskus jakava organisaatio haluaisi jonkun poistaa. Mutta kun painosta on tuhansia varastossa niin siinäpä ongelma. Yksi ehdotus oli, että todistusten tilalle laitettaisiin QR-koodi, josta aukeaisi linkki ajantasaisiin todistuksiin. Tätä meidänkin pitää varmaankin harkita, kun uuden painoksen tilaus tulee joskus ajankohtaiseksi.

Myös EMC:n organisoimista viralliseksi organisaatioksi hallituksineen ja puheenjohtajineen ehdotettiin. Mutta päädyttiin kuitenkin pitämään se vain löyhänä yhteistyön muotona, minkälaisena se on palvellut ihan hyvin tähänkin saakka.

Myös etelä-eurooppalaisia kerhoja ikävöitiin ja mietittiin kuinka heitä saisi taas aktivoitua mukaan.

Meitä lähinnä koskeva asia oli kuitenkin päätös pitää EMC suomessa vuonna 2026. Tämä onkin Heads-Up (ennakkovarointi) siitä, että tiedossa on kerholle taas suur-urakka. Aikaahan on vielä useampi vuosi, mutta pitopaikkaa täytyy jo alkaa suunnitella ja hinnat kilpailuttaa. Myös esittelyvideo pitää olla jo edellisessä EMC:ssä valmiina. Siihen odo-

tukset ovatkin kovat, kun ”Äijän seikkailut” tuntuivat vieläkin olevan kaikkien muistissa ja naurattavan. Talkooväkeä siis taas tarvitaan ja hallitukseen ei pääse helpolla. Mutta luottavaisin mielin liikkeelle lähdetään. Onhan takana upea jäsenistö ja entiset presidentit ja toimijat - jotka ovat edellisiä juhlia olleet järjestämässä – tukemassa ja neuvomassa.

Ilpo

Solstrandin leirintä- ja konferenssikeskus palveli EMC:n tapahtumapaikkana upeasti.

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 MOJ 2023
Karkialampi, Mikkeli
- 6 Gospel & Prayer Tour 2023
- 7 - Varkauden motoristikirkko
- Vääksyn motoristikirkko
- 8 EMC-Rally Norjassa
- 9 - Imatralla tapahtui
- Lähetyslentäjät
- 10 Gospel Riders Enduro Tour 2023
- 11 Yhdessä olemme lähempänä totuutta
- 12 Erilainen kesäloma
- 13 Kuningastiikeriä ihmettelemässä
- 14 - Eteläpohjanmaan ajeluja
- JawaTalli
- 15 - Pastorin palsta
- Syyskokouskutsu
- 16 - Alueosastot ja yhteystiedot
- Armonkallio

Tapahtumakalenteri 2023

Gospel Riders -tapahtumia:

- 15.-17.12. Huoltopäivät
Karmelkodilla
- 17.12. Syyskokous
Karmelkodilla

Muita tapahtumia:

-

Muistojen tiellä

Karkialampi Mikkeli, MOJ 2023

Kerhon presidentti Ilpo Varha piti tapahtuman aloitus- ja päätöspuheet.

Monen suomalaisen miehen tie on kulkenut Mikkeliin ja Karkialammin varuskuntaan. Toki tänä päivänä armeijan käy myös moni nainen, mutta meidän ikäluokkamme army-tiellä kulki vain miehiä.

Haastattelin kolmea kerholaista MOJ-St Michel tapahtumassa. Heidän mielestään alue kokonaisuudessaan näytti hyvinkin samanlaiselta, kuin 70–80 -lu-

vun varusmies sen muistaa. Ruokala oli omalla paikallaan. Jonkun yksikön rakennus oli purettu.

Ruoka viikonlopun tapahtumassa tarjottiin samassa rakennuksessa kuin tuolloin intti aikaan. Ruokalassa ei nyt enää saanut sämpylöinä superpallon kaltaisia kumipullia kuten aikoinaan. Show oli kylä nyt muutenkin aivan toisenlainen. Nyt

vain ystävällisesti sanottiin Moi. 70-luvun tapa oli, että varusmiesjohtajat marssittivat varusmiehet ryhdikkäästi nelijonossa ruokalan eteen, jossa joukkue ilmoitettiin varuskunnan henkilökuntaan kuuluvalla päivystäjälle, vaikkapa minulle. Otin päivystäjänä ilmoitukset vastaan ja sisälle syömään pääsi sen mukaan, millä päällä upseeri oli. Itse pyrin olemaan tasapuolinen.

Nykyisin alueella on vielä sotilastointimintaa, vaikka itse SavPr onkin lakkautettu. Viimeisenä komentaja oli oman alokastupani mies, eversti Markku Riitinen. Ennen puhuteltiin, - huomio! Herra..? Nyt selviää hyvin, moi, moi -tervehdyksellä.

Kyllä motoristit ovat myös tottuneet järjestäytymään. Kun kerholaiset perjantaina saapuivat varuskuntaan, kaikki ryhmittivät pyöränsä siististi riviin. Lauantaina kaikkien pyörät järjestäytyivät jonoon hyvissä ajoin valmiiksi yhteiseen ajolenkkiin. Samoin sunnuntaina kaikki järjestäytyivät jonoon ennen ajoa Mikkelin keskustassa olevalle Mikkelin Tuomiokirkolle. Motoristilla on hyvät periaatteet, ajamme järkevästi järjestyksessä.

Kun perjantaina saavuin paikalle, kysyin aluevastaava Jukka Ikoselta, että montako on ilmoittautunut? Olikohan 76 – hyvä määrä! Iltaohjelman alussa kerhon presidentti Ilpo Varha piti puheen. Ilpon puheeseen myös päättyi Tuomio-

Kerhon hallituksen jäsen Hannu Suomi oli alosajan Karkialammilla 2/komp 1979. Hannu suoritti pporjaajan kurssi Karkialammilla josta siirto Uttiin.

Late Pietikäinen sai pitää iltahartauksia yksikön muille varusmiehille. Late muisteli, että wc/pesu oli eri systeemi ennen. Muuten varuskunta oli säilynyt tunnistettavan samanlaisena. Laten palvelus oli vuonna 1984.

kirkon Jumalanpalvelus. Yksi maininta jäi tietysti mieleeni. Lainaus Ilpon puheesta. – olemme tavallaan palanneet juurille, tänne Mikkeliin. Mikkelistä lähti ”sosiaaliseen mediaan” viesti, eli lehti-ilmoitus. – *Etsintäkuulus! Etsitään uskovia yhteiseen toimintaan moottoripyörien kautta. Ota yhteyttä Jukka Parkkiseen.* Tuo oli siis vuonna 1980.

Mikkelin MOJ oli hyvä tapahtuma. Yleisesti ottaen, jos itse kiteytän olenaisen; tapahtumassa ruoka oli hyvää, tilat tapahtumalle olivat oivalliset ja ohjelmaa oli rauhallisesti, että jäi aikaa seurustelulle. Tuttujen tapaamisia, se on keskinäistä rakentumista. Kerhon hallitus kerkesi myös pitämään kokouksen tärkeistä ajankohtaisista asioista

Kohtaamisia Mikkelin Karkialammilla.

Kuvat ja teksti:
Jukka Parkkinen

MOJ-tapahtuman priimusmoottorina toimi Kati Hämäläinen. Kaikki järjestelyt toimivat hyvin. Kiitos hyvästä viikonlopusta!

Allekirjoittanut palveli varusmiehenä SavPr 1974-75 ja opetusupseerina 1976 (Kersantti) ensimmäinen työpaikka taustalla.

Pertti Kiukainen taas Karkialammilla! Vuosi oli 1981, kun palasin reservioliupseerikoulusta yksikköni Turkuun, melko pian monet meistä ohjattiin lyhyille jatko kursseille. Minulle osui viestihuoltokurssi Mikkeliissä, paikka tuntui kaukaiselta ja syrjäiseltä lomaa ajatellen, mutta eipä sieltä juuri vapaita lohjennut. Ensilumet tuli koettua ”harmaassa” arjessa. Viestihuollossa ladattiin akkuja, MOJ:ssa ladattiin ukkoja. Toinen käynti paikassa oli mukava kokemus.

Hyvin kerhomme motoristit osaavat liikkua ryhmänä ja ryhmittä aina tyylikkäästi niin lähtöön kuin pysäköintiin. Kuva Mikkelin Tuomiokirkon pihalta.

Lentokenttiä ja 7xSF-meininkiä

Gospel & Prayer Tour 2023

Reijo Ruotsalainen

Rukousta Suomen puolesta Savonlinnan lentokentällä.

Viime vuonna rukoilimme Suomen turvallisuuden puolesta – ja Suomen puolesta muutenkin – sivupelit rajavyöhykkeen kylttejä kolisten. Näky tämän vuoden rukousajosta muotoutui Jen sin mielessä jo syksyllä niin, että tällä kertaa kiertäisimme rukoilemassa lentokentillä. Uuden ulottuvuuden toi Reijon valtava visio evankeliumiointiajasta 7xSF-tyyliin. Nämä kaksi näkyä löysivät toisensa, ja niin syntyi Gospel & Prayer Tour 2023.

Kesäkuussa joukko iloisia gosselmotoristeja lähti siis huikaiseviin seikkailuihin: matkamme suuntasi 25 lentokentälle ja ainakin 12 kaupunkiin tai kylään. Rukoilimme milloin lentokenttien edessä, milloin takana tai sivussa (kirjaimellisesti aito-vierillä), ja välillä terminaalisakin. Evankeliumia jaoimme toreilla ja turuilla paikallisten seurakuntien kanssa, joiden kanssa yhteistyöstä ja yhteydestä iso kiitos Taivaan Isälle!

Suomen ympäri

Rukousryhmä kokoontui torstaina 8.6. Limingan Tupoksessa ja suuntasi suoraa päätä Oulun lentokentälle. Ensimmäisen yön vietimme Oulun Kellonkartanossa, jonne evankeliumintiryhmä

tuli pari päivää myöhemmin, lauantaina. Rukousryhmä kiersi aluksi Pentin johdolla Lapin kautta Kajaaniin, jonne Reijo ja evankeliumiryhmä saapuivat suoraan Oulusta. Siitä lähtien ryhmät kulkivat pääosin yhdessä Itä-Suomen kautta ihan etelään asti ja länsipuolta takaisin ylös. Tuttuun tapaan yövyimme useimmiten seurakuntien tiloissa, ja evästäkin oli tarjolla.

Ryhmät jakaantuivat aika ajoin myös soralla tai asfaltilla viihtyvien reiteille, jotta jokainen sai nautiskella moottoripyöräilystä syvemmän kutsumuksensa mukaan. Lopulta totesimme, että kaikki tiet vievät Larsmoon, jossa juhlimme kiertueen päätötilaisuutta keskiviikkona 21.6. tarjoiluista, Armon Kulkurien musiikista, savusaunasta ja järven viileydestä nauttien.

Toivon sanomalle on ky-syntää

Evankeliumiryhmä sai huomata, että ihmiset lähes joka puolella ovat vastaanottavaisia ja avoimia. Jo lähtöpaikkakunnalla Oulussa käytiin monia hyviä keskusteluja ihmisten kanssa, ja jonkun puolesta saatiin rukoillakin. Taivaassa ja maan päällä iloittiin uusista lapsista Taivaan valtakuntaan. Seura-

Jens Sjölund

Jorma Kuitunen iloitsi entisen Motorlerchensä näkemisestä Rautavaaralla.

kunnilta saadun palautteen mukaan kiertueemme rohkaisi myös huomaamaan, ettei eihän tässä ollakaan yksin, vaan meitä uskovia on paljon joka puolella Suomea. Tätä samaa sai kokea myös rukousryhmä muun muassa Kittilässä ja monella muulla paikkakunnalla.

Johdatuksen virtaa

Matkan aikana kävi ilmeiseksi, ettei tässä oltu vain omien suunnitelmien varassa liikkeellä. Koimme paljon Jumalan täsmäjohtatusta monien kohtaamisten muodossa. Päätelimme, että varmaan oli paljon niitä, jotka rukoilivat matkamme puolesta.

Vierailimme Pelkosenniemellä "Tässä auttoi Herra" -muistomerkillä. Sitä ennen teimme ylimääräisen pysähdyksen keskustassa, jossa Pentti kävi keskustelua kahden paikallisen veikkosen kanssa. Saavuimme muistomerkille vartin myöhässä aikataulustamme, ja pian selvisi, miksi. Heti meidän peräämme sinne nimittäin saapui vanhempi pariskunta, ja he tulivatkin mielellään kanssamme rukoilemaan, kun pyysimme. He kertoivat aamulla myöhästyneensä jumalanpalveluksesta, ja etteivät olleet kehdanneet mennä

myöhässä. Niinpä he olivat rukoilleet, että olisikohan Herralla jotain muuta tälle päivälle. Oli muuten oikein siunattu kohtaaminen, josta eivät kaikki tainneet kuivin silmin selvitä!

Johdatuksena ja varjeluksena koimme senkin, että huoltoauton rengas alkoi hajota vasta viimeisen tilaisuuden jälkeisellä siirtymällä, 50 km ennen Larsmoa, kun pala pintaa irtosi renkaasta. Renkaalla pääsi vielä nippa nappa perille. Motoristipastori Laten Honda Pacific Coast jätti leikin kesken samalla siirtymällä, mutta parin tunnin päästä Latelle oli jo löytynyt uusi pyörä!

Siunausten virtaa

Tässä gosselriderien seurassa kun saa ajaa moottoripyörää Suomen suvessa, kokea johdatusta ja kohdata Herraa ja ihmisiä, niin mikä voisi olla parempaa? On tämä niin käsittämättömän hienoa porukkaa! Joka antaa elämänsä palvelemaan Jeesusta, löytää elämän ja saa rauhan. Tarvetta rukoukselle ja evankeliumin toivon sanomalle on edelleen. Mihinkään Herra meidät seuraavaksi lähettää?

Mika Saarinen

Reijo Ruotsalainen

Oli niin kiva käydä seurakuntavierailulla Kankaanpäässä!

Jens Sjölund

Ilosanomaa Joensuun kävelykadulla.

Varkauden motoristikirkko

Ilkan todistuksessa tuli esille vauriot, joita hän oli kokenut uskontiellä. Armo oli ilmapiiristä poissa ja Jeesuksen ainutlaatuinen sovitus työ oli muutettu opetuksen suoriutumisen tärkeydestä. – Ilkka, kun luovut tuosta ja olet tämänlainen, niin sitten olet kelvollinen! Elämä on vuosien varrella Ilkkaa auttanut, mutta haavoja on jäänyt "tekojen avulla taivaaseen" -tulleen opetuksen kautta.

Varkauden Gospel Riders-aktiivit Eija, Pekka ja Ilkka olivat saaneet mukavan motoristikirkon helluntaiseurakunnan tiloihin. Alkuun näytti, että paikalle saapuu vain kourallinen kuulijoita, mutta kaunis elokuinen päivä sai kuitenkin salin melko täyteen. Istuin itse etupenkissä ja vasta noustuani ylös huomasin ilokseni, että täyttää on.

Oli mukavaa olla kutsuttuna musiikin sekä puheen kanssa. Kyllä mieli vetää nöyräksi, kun tuntee sen, että on tervetullut ja saa olla palvelemissa Jumalan Hengen saattelemana.

Oman seurakunnan naisten lauluryhmä lauloi lauluja, joissa sanat olivat Jumalalle mieleen. Laulut keskittyivät pääasiaan, Jumala kaiken luoja. Todis-

tuspuheenvuoroissa oli kaksi teemaa. Toisessa todettiin se totuus, että tuolla ulkona tavoittaa ihmisiä hyvin. Sisälle ei tule tuntemattomia. Ulkopuolelle salien on mentävä, jos haluaa, että Sanan ja Hengen voivat kokea muutkin kuin omat joukot.

Toinen todistus muistutti hyvin ihmisten tavasta alistaa toisia. Olen itsekin elämän varrella huokaissut monessa kokouksessa, kuinka kaukana puhujat ovat tästä hetkestä. Tilannetaju on usein poissa. Kun kristittyjä uskovia pitäisi rohkaista elämään, mutta kuulee tarinaa historiasta tai sanomaa, joka saa kuulijan pään ja mielen painumaan alas.

Jukka Parkkinen

Vääksyn motoristikirkko

Edellisessä kerholehdessä oli terveiset Loviisasta Vääksyyn muuttaneista Anne ja Pekka Lihtarista. Tämä on siihen jatkoa ja hyvä muistutus siitä, että aktiivinen voi olla. Pekka ja Anne kävivät muuton jälkeen esittäytymässä seurakunnan tilaisuudessa ja kyselemässä eri toiminnoista.

Jonkun ajan kuluttua kirkkoherra tuli kysymään, että jotain uuttakin voisi seurakunnan toimintaan tulla? Siitä kehittyi motoristikirkko Asikkalan kirkossa.

Heinäkuun lopulla pidetty ensimmäinen motoristikirkko sisälsi motoristeille suunnattua ohjelmaa, motoristin psalmi ja rukous. Saarnassa motoristipastori Peete ja kirkkoherra Laulainen keskustelivat moottoripyöräilystä harrastuksena. Kirkkokahveille mentäessä pyörät laitettiin käyntiin ja ilmoille kajautettiin yhteislaulu.

Terveisin Pekka ja Anne

EMC-Rally Norjassa 3.-6.8.23 kokosi yhteen kristittyjä motoristeja

Hyvää kannatta aina odottaa ja suunnitella. Moottoripyöräilyssä merkittävää on matkan teko ja tässä tapauksessa ryhmäajelu EMC-Rallyyn Norjaan. Jo keväällä aloimme porukalla suunnitella ja valmistella reissua. Oleellista on rakentaa mielenkiintoinen ajelureitti. Halusimme ajaa keski-Norjassa, kokea sen vuoria ja vuonoja sekä lauttoja. Ryhmämme ajovastaava suunnitteli reitin toiveiden mukaan siten, että menimme lautalla Vaasasta Umeåan ja siitä Ruotsin läpi Norjan rannikolle.

Toukokuun alussa pidimme videovälitteisen Teams-kokouksen, jossa kävimme läpi ryhmässä ajamisen ja reitin. Sitteen varattiin ja maksettiin menomatkan kahdeksan ajopäivän sekä myös EMC-tapahtuman majoitukset.

Kaipauksella muistelen ajoryhmäämme, joka koostui viidestä pariskunnasta ja yhdestä itsekseen ajavasta. Olen kiitollinen syventyvistä ystävyystyöistä, tsemppaamisesta sekä yhteisistä kokemuksista, seikkailumielestä ja rukouksista.

Kun saavuimme Norjan eteläkärkeen, EMC-Rallyn tapahtuma paikkaan, minulle oli kertynyt ajokilometrejä jo 2270 kilometri, ja yllätys, yllätys: lähes kaiken tämän sain ajaa kuivana. Norjan EMC-tapahtumalla oli suuri siunaus ja varjelus, että oli kuivaa ja aurinkoisen lämmintä. Tällä merkitsee paljon moottoripyörätapahtumassa.

Hyvä sää suosi yhteisajeluja, joita järjestettiin kolmena päivänä. EMC-ajelujen heikko kohta on ollut yhteisajeluiden vaatimaton ohjeistus. Tänäkin vuonna ajeluun ei tullut mitään erityistä ohjeistusta. Yksi ajeluista oli hyväntekeväisyys ajelu eli maksoimme joko ennakoon tai paikan päällä noin 40 €, että pääsimme

tähän ajeluun. Tämä oli loistava tapa tukea kenialaista lastenkotia, jossa on orpoja ja entisiä lapsisotilaita.

”Puhdas, Jumalan ja Isän silmissä tahraton palvelus on huolehtia orvoista” (Jaak. 1:27a) Oli syvästi koskettavaa, että torstai-illan tapahtumassa kerrottiin laajemmin tämän kenialaisen lastenkodin tarpeista ja tilanteesta. Kristittyinä olemisen ei ole vain minä, minä-puhetta, vaan käytännön toimintaa hädänalaisten hyväksi. Näin kristittyinä olemisen syventyy kristittyinä elämiseksi. Hyvässä tapahtumassa toiminta suuntautuu ulospäin. Kenialaisten lastenkotia tuettiin myös arpajaisilla.

Tänä vuonna tapahtuma järjestettiin isolla ja tasokkaalla leirintäalueella. Suomessa en ole tavannut yhtään näin hyviä tiloja omaavaa camping-aluetta. Siellä oli käytössä iso ruokala sekä kokoontumistila 400:lle hengelle, että myös telttakatos ulkona. Majoitusmahdollisuuksia oli monen tasoista.

Järjestäjien mukaan osallistujia oli yhteensä tuhat. Tässä luvussa on laskettu yhteen eripäivien osallistujat. Eniten läsnäolijoita oli perjantain konsertissa, 350. Suomalaisia oli paikalla reilu 50. Hienoa oli, että mukana oli paljon ensikertalaisia. Oli myös useita, jotka ovat olleet läsnä lähes joka kerta viimeisen 20 vuoden aikana. On ilo kohdata ja kokea yhteyttä vanhojen tuttujen kanssa, joihin on viimeisten 15 vuoden aikana tutustunut EMC:ssä, kuten jutella niiden ruotsalaisten kanssa, jotka kävivät kotonaan ennen Suomen EMC:tä kesällä 2015. Teimme silloin oman mutkatieajelun heidän kanssaan.

Illat olivat musiikkipitoisia. Olen ollut monessa EMC-tapahtumassa vuodesta

2008 lähtien, mutta tässä tapahtumassa musiikkiesiintyjät oli parhaiten valittu. Torstai-illassa oli musiikkia, Andrew James, ja rukousta. Hetken ehdin kaivata laulunsanoja valkokankaalle, ja pian ne ilmestyivätkin sinne. Ensimmäisten laulujen sanat olivat melko tuttuja, mutta uusiinkin lauluihin oli helppo yhtyä. Laulut olivat yhteistä rukoustamme.

Perjantai-iltana esiintyi Hans Erik Groth DMM bändin kanssa. Tämän gospel bändin todella taitavat muusikot soittivat melodista, rauhallista musiikkia. Sitä oli mukava kuunnella.

Lauantai aamun tapahtumassa rohkaistiin kristittyjä motoristeja olemaan valona maailmassa. Oli hyviä bändejä ja kiitoslauluja, joihin oli helppo yhtyä ja laulaa mukana, vaikka ne olivat itselle uusia. Tapahtuma oli hengellisesti rakentava.

Holy Riders Norjassa alkoi 5-10 v sitten miettiä, miten he voivat saada uusia, nuoria jäseniä mukaan kerhoon, että kerhon toiminta voi jatkua. Päätettiin mennä sinne, missä nuoret ovat. Nuoret, noin 20-vuotiaat, järjestivät toisille nuorille omia iltoja ja kokoontumisia, He ovat saaneet jo 30 – 40 nuorta aikuista mukaan! Voisiko tästä olla jotakin, mistä suomalaiset voisivat oppia? Miten me voisimme kohdata nuoria motoristeja?

Iso kiitos Norjan EMC-Rallyn järjestäjille! He tekivät hienoa työtä. Nyt voimme alkaa suunnitella matkaa ensi vuoden tapahtumaan:

EMC Rally 31.7.-4.8.24 Germany, vanhan itä-Saksan puolella odottaa meitä!

Pirjo Kettu

Suomalaisia oli tapahtumassa yli 50, joista suurin osa pääsi kuvaankin.

Imatralla tapahtui

Osa1

Heinäkuun ensimmäinen viikonloppu oli sään suhteen suomalainen. Satoi ja paistoi. Imatranajot saa motoristit liikkeelle, säällä kuin säällä. Kilpailujen selostaja totesi kylläkin osuvasti sunnuntaina ennen pääkilpailua, että tänään on selvästi hieno päivä. Juuri nyt ei sada ja yleisön hyvän fiiliksen aistii selostuspaikalle asti. Sadeasuihin pukeutuneet hikoilivat ja T-paitaporukat nauttivat juurikin sopivasta pukeutumisesta.

Lauantaina sade aiheutti ajojen keskeytyksen. Sunnuntaina kilpailu keskeytettiin kilpailijan kaatumiseen, jossa kuljettaja menehtyi. Surullinen tapahtuma. Kaatuminen tapahtui ennen kilpailua ajettaessa lähtöpaikalle lämmittelykierrasta varten.

Gospel Riders Itä oli jälleen vastuunkantajana kerhomme osaston suhteen. GR-teltoa oli sujuvasti sisääntulosillan kohdalla. Kisa-alueelle tulevat kulkivat osastomme ohi. Näkyvyys oli taattu. Lauantaina heti toiminnan alettua tuli minulle soitto teltoilta. -Antsa tässä moi. Kaikki lehdet on jaettu. Saako heti lisää?- Sunnuntaina viimeisellä tunnilla ennen teltan purkua oli lehtiä vielä muutamia. Lehtiä oli siis onneksi löytynyt lisää.

Iso kiitos järjestäjille Itä-alueella. Antero Sjöblom, Tiina ja Kari Seitoja. Eri alueilta oli kerhomme motoristeja välillä päivystämässä ilmaismateriaalia jakaen.

Kiitos kaikille osastolla poikenneille ja työtä tehneille.

Osa2

Imatranajojen pääkilpailun voitti Erno Kostamo. Hänet on mahdollista tavata osastollamme ensivuoden MP-messuilla Helsingissä. Kevättalvella tuli kerhollemme mahdolliseksi olla tukemassa pienellä summalla Ernon kisamatkaa Mansaarille. Alkuun ajatus moisesta tuntui oudolta, mutta keskusteltuamme asiasta kerhon hallitus päätti lähteä mukaan. Teemana oli ostaa Ernon kisarengas. Tukijoita löytyi kolmisenkymmentä ja matka toteutui. Ainut suomalainen Superbike-ajaja oli ensimmäisessä kilpailussaan nopein tulokas. Mansaarilla pääkilpailun voitti Peter Hickman. Imatralla pääkilpailun voitti Erno Kostamo yli kymmenen sekunnin erolla toiseksi tulleeseen Hickmaniin.

Imatranajoissa olimme siis Ernon joukoissa. Olimme tervetulleita pilttuuseen: kisapyörien viritys ja huoltoalue. Tämä tapaaminen oli renkaan osalta tarinan yksi osa, toisena tämä juttu lehdessä. Kolmantena tarinan osana tapaaminen 2024 MP-messuilla ja kisarengas siellä mukana. Ei muuta kuin nimmarin kerääjät Gospel Riders osastolle. Tarjoamme hengellistä luettavaa mukaan.

Jukka Parkkinen

Kerhomme puheenjohtaja Ilpo Varha pääsi juttusille tutun kuljettajan kanssa juuri ennen pääkilpailua. Erno kertoi, että MP-messuilla nähdään. Tulen osastollenne käymään ja nimmareita jaan. Huomasin muuten kisapaikalle tullessani, että teillä kerhona on oma osasto sillan kupeessa. King of Imatra -lähdön voittaja oli sanomamme huomannut.

Lähetyslentäjät

Mission Aviation Fellowship (MAF) on perustettu 1945. Se on kristillinen järjestö jolla on 120 lentokonetta kehittyvien maiden toimintaan.

MAF Suomi on ollut mukana vuodesta 1976. Kerhomme jäsen, lähetyslentäjänä toiminut Roy Rissanen on jo legenda. Roy oli Gospel Riders Jerusalem toiminnan sydän. Lähetyslennot auttavat sairaankuljetuksissa, katastrofien avustuksessa lentokoneiden avulla seura-

kuntien ja monien yhteistyökumppaneiden työtä eri puolilla maailmaa. Lennot mahdollistavat mm. neuvolatyon 20.000 lapselle ja äidille vuosittain Tansaniassa.

Mika Saarinen leirin kautta uuteen työtehtävään

Tuulikki-Vampulan lentokenttä on yksityinen lentokenttä Huittisissa. Kentän omistaa kauppaneuvos Leevi K. Laitinen. Kerhomme oli mukana kenttä-

alueella toimineen Peltilintu-leirin päätöstilaisuudessa. MAF-Suomi järjestää nuorille leirejä, joilla voi tutustua ilmailuun harrastuksena. Leireiltä saa tietoa ilmailualan ammateista käytännön läheisesti. Leiriläisille järjestetään virallisen PPL-teoriakurssin mukaista opetusta. MAF-Suomi järjestää lentolupakirjakoulutusta. Seuraavalle leirille ilmoittautuminen avautuu 1.3.2024. Katso maf.fi. Leirit on tarkoitettu 14-18 -vuotiaille.

Gospel Riders motoristit saattelemassa kerhon edellisen puheenjohtajan Mika Saarisen uuteen työhön MAF-Suomen kotimaan työssä.

Gospel Riders Enduro Tour 2023

Ryhmämme Lieksan Pikkukilissä, vasemmalta lukien Ari, Maarit x2, Juha, Alpo, Mika ja Markus.

Suomen kesässä voi paistaa aurinko, olla pilvistä, saataa vettä tai jopa lunta – mutta se on saletti, että GR-enduro tourilla on mahdollittoman mukavaa, satoi tai paistoi!

Tänä vuonna enduro tour järjestettiin Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon syövereissä 9.-17.7.2023 perinteeksi muodostuneen kahden tukikohdan mallilla. Mukana oli kymmenkunta kerholaista molemmissa tukikohdissa, osittain samoin, osittain uusin osallistujin. Minulle henkilökohtaisesti mainiota oli, että mukaan tuli lisäksi kaksi muutakin naista. Lähdimme suoraan MOJ-tapahtumasta kohti ensimmäistä tukikohtaa - Lieksan Pikkukiliiä – tosin koukkasimme Juhan ja Helin luona Helin emännöimällä puutarhatrahterauksella. Eivät heti uskoisikaan, kuinka monta muurinpohjaplättyä mahtuukaan yhteen endurokusiin!

Mielenkiintoiset tukikohdat

Molemmat tukikohtamme olivat omalla tavallaan ihastuttavia: Pikkukilii oli kuin keidas erämaassa, kuin ihastut-

tava eläintarha kymmenine, ellei satoine maatalaeläimien. Maasto oli vehreää ja kumpuilevaa, pääskyt lentivät ja lohet hyppivät pienessä lammessa aivan majoituspaikkamme kupeessa. Silmä lepäsi, mihin ikinä katsoi. Rautavaaran seurakuntamaja puolestaan oli pistetty kuin Turusen pyssy hytysillä, joita oli kymmeniä, ellei satojauhansia. Syynä lienee se, että joku tiesi läheisen minisaaren olevan kaikkien Suomen hyttysten synnyinkolikka. Mutta paikka kuin paikka, leiriytyjät antavat sille sydämen!

Reittien huumaa

Tiemestarit Marko Lieksan alueella sekä Juha ja Pentti Rautavaaran alueella olivat kehittäneet vaihtelevia, mutkittavia ylä- ja alamäkireittejä jännittävine tiensyöpymineen, välillä metsäpolkuja seuraillen ja jopa luonnollisia vesiesteitä ylitellen. Erään mahtavan ja mutkaisen reitin päätteeksi iloitsin ratamestari-Markolle uuden tien viehtyksestä, mihin Marko totesi ykskantaan: ”Kiitosta vaan, tämä oli kylläkin jo kolmas

Iloinen Heli juomatauolla.

kerta, kun veivaamme samaa tietä. Toissa päivänä yhteen suuntaan, eilen toiseen suuntaan ja tänään olivat näköjään lananneet pohjan.” Mitä me tästä opimme? Samoja reittejä voidaan pyörittää vaikka koko ajan eri suuntiin, sateella ja kuivalla, eikä kukaan huomaa mitään!

Haasteita harjoituksiin

Monena päivänä Mika piti tekniikka-ajotreenit joko sotatiepätkällä tai randomisti valitulla laakealla alueella. Halukkaat saivat harjoitella u-käännöksiä, norsukäännöksiä, pujottelua ja staattista tasapainoilua – ja epähalukkaat viihtyivät tilanteessa yhtä lailla, kun saivat katsella toisten opettelua. Jännittävin harjoitus lienee ollut ajaminen hyvin jyrkkää metsäkoneuraa pitkin korkean nyyplän päälle. Siitä harjoituksesta joko selvisi tai ei selvinnyt: ikinä en ole nähnyt, enkä varmasti tule näkemään sellaista maastoutumista, minkä eräs ryhmäläisemme meille demonstroi keskellä lähes (muistaakseni) pystysuoraa mäkeä! Jälkeenpäin hän

tunnusti havainneensa nyyplän päällä partisaanijoukon ja selviytyäkseen tilanteesta oli päättänyt heittäytyä moottoripyörineen rinteeseen pelastaakseen, jos mahdollista, meidät loputkin viattomat siviilit. Aikamoista rohkeutta ja tilannetajua – eikä se maksanut kuin mustelmia ja naarmuja katteisiin!

Lahjana uskovien yhteys

Iltaisin pidettävässä purkupalaverissa päällimmäiset tunnelmat sai jakaa rehellisesti ja esittää toivomuksia seuraavan päivän osalta. Lauloimme paljon, rukoulimme ja luimme Jumalan sanaa. Niin hauskaa kuin ajaminen onkin, olivat aamun ja illan hartaudet sekä palaverit tilannekomiikkoineen aivan parasta! Monta kertaa pyssähdyn iloitsemaan siitä, että uskovilla on tällainen ainutlaatuinen yhteys! Jokainen endurotourilainen varmasti sai kokea kuuluvansa joukkoon, omine hyvine ja haastavine luonteenpiirteineenkin. Tourin viimeisenä kokonaisuutena päivänä, sunnuntaina, saimme osallistua Rautavaa-

Reittipalaverissa puheenjohtajana Juha, kuuntelijoina Alpo ja Mika

Välillä vetäjät vääntäytyivät väärään vinkkeliin, tuumii tyytyväisenä Alpo.

Ryhmämme Tukikohta 2:n jollakin reitillä, takarivi vas: Markku, Juha, Hannu, Ari, eturivi: Lasse, Mika, Pentti, Markus ja Maarit

ran motoristikirkkoon, jossa saimme kokea lämpimän vastaanoton paikakuntalaisilta uskoviilta. Näin mahtavalta tuntuu olla Herran suuri perhe! Tämänvuotisen enduro tourin jälkeen koen oppineeni paljon niin moottoripyörällä ajosta kuin myös perustavanlaatuisesti uskoviein ainutlaatuisesta yhteydestä.

Uskon, että värikäs joukkomme mielellään yhtyy tähän ajatukseen Herrallemme kiitollisin mielin.

”Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt. Riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä.” Psalmi 118:24

Kuvat ja teksti: Maarit Filppula

”Minne tie vie, sinne mennä tahdon...”

Parkkipaikka löytyi aina, tieltä tai tien vierestä

Yhdessä olemme lähempänä totuutta

Gospel Riderit olivat mukana palvelemissa kolehdinkannossa Uudenheräyksen kesäseuroissa Lapinlahdella heinäkuun viimeisenä viikonloppuna. Kesäseurat olivat jatkoa jo edeltävällä viikolla alkaneille Lapinlahden yhteispäiville, joiden tarkoitus on koota yhteen kristittyjä eri kirkkokunnista (helluntaiseurakunta, vapaaseurakunta, ortodoksinen seurakunta) ja ev.lut. herätysliikkeistä (Uusheräys, Herättäjähdistys, Kansanlähetys ja Suomen Raamattuopisto) ja joiden tavoitteena on kasvaa yhdessä Jeesuksen Kristuksen seuraajina. Lauantai-iltana 29.7.23 oli Toivon todistuksia

-iltatilaisuus, jonka juontaja Tuomo Lahtinen haastatteli ensin Heikki (sukunimi puuttuu!!) :a. Tämän jälkeen Martti Olsen kertoi katsauksen Gospel Ridereista ja avasi omasta elämästään tärkeitä merkkipaaluja. Maarit Filppula jakoi jännittävistä moottoripyöräseikkailuistaan Herran varjelevan silmän alla ja Vespa-ukkojen Roope Knapp piti tilaisuuden lopuksi oman todistuspuheenvuoronsa uskoontulostaan. Musiikista vastasi ilmiömäinen Pekka Simojoki laulaen viimeisen laulun yhdessä Tuomon tyttären Laura Lahtisen kanssa. Lisäksi Maarit uskalsi laulaa Pekan luvalla yhden Pekan

Kolehdinkantajat

mainioista lauluista. Sunnuntain psalmintekstin 92 sanoin: ”Hyvä on kiittää Herraa ja laulaa ylistystä sinun nimellesi, sinä Korkein. Hyvä

on julistaa aamulla sinun armoasi ja yön tullen sinun uskollisuuttasi.”

Maarit Filppula

Jatkoa edellisen kerholehden juttuun

Erilainen kesäloma

10.6.2023 alkoi meidän erilainen kesäloma. Talvesta asti suunniteltu matka rupesi konkretisoitumaan. Paikkoja oli katseltu ja halutuimmat oli laitettu kartalle muistiin. Lähdimme matkaan Lapualta ja iltalautta vei meidät Turusta Tukholmaan. Tukholmasta suunnattiin ensimmäiseen valittuun kohteeseen, Malmöön. Malmöön siksi, että siitä pääsemme seuraavana päivänä lähtemään Juutinrauman siltaa pitkin kohti Tanskaa ja Saksaa. Juutinrauman sillan jälkeen meillä ei ollut muita suunnitelmia kuin ajella kohti Ranskaa ja Normandiaa. Tanskan läpi ajettiin ja vielä saman päivän aikana pääsimme lautalla Saksan puolelle. Päivän ajot suoritettu ja jäimme Lübeckin pohjoispuolelle yöksi. Se, että ei ole tarkempia suunnitelmia helpottaa matkantekoa ja yleensä löytää sellaisia paikkoja, mitä ei välttämättä etukäteen osaisi suunnitella. Kuten nytkin Saksassa.

Saksassa vietimme yhteensä kaksi yötä. Toinen yö vietettiin Essenin pohjoispuolella. Tämän jälkeen maat vaihtuivat vauhdilla. Päivän aikana ylittiin Hollannin, Belgian ja Ranskan rajat ja jäimme lepäämään Ranskan puolelle. Pariisiin ei olisi ollut pitkä matka, mutta päätimme, että kierretään isot kaupungit ja käydään niissä sitten paremmalla ajalla. Ranska oli mielestämme hieman erikoinen maa tai erilainen mihin olimme tottuneet. Olemmeko ehkä tottuneet liian hyvään? Meillä kaupat ovat auki yömyöhään ja osa jopa läpi yön. Ei Ranskassa. Kaupat menevät kiinni viimeistään kello kahdeksan, suurin osa jo kello seitsemän. Ainakin maaseudulla. Ensimmäisen yön jälkeen Ranskassa pääsimme seuraavaan ennalta valittuun kohteeseen, Normandiaan, tarkemmin sanottuna Omaha Beachille. Löysimme majapaikaksi aivan loistavan kohteen rannalta, paikallisen asukkaan yläkerran huoneen. Ilta meni historiallista paikkaa kiertäen ja samalla tutustuen paremmin

alueelle jääneisiin raunioihin. Paikallisen herrasmiehen tarjoaman aamupalan jälkeen oli aika hyvästellä ja lähteä matkaan. Ennen matkan jatkamista paikallinen pysähdys oli amerikkalaisten hautausmaa Omaha Beachillä, joka kertoi karua kieltä alueen tapahtumista. Valikoisia ristejä silmäkantamattomiin. Iho meni kananlihalle, kun ajatteli, mitä kaikkea oli alueella tapahtunut. Lähtiessämme tuolta paikalta oli kypäräpuhelimet hiljaa pitkän aikaa. Molemmilla oli varmasti mietittävää. Vietimme Ranskassa vielä kaksi yötä, jonka jälkeen siirryimme Espanjan puolelle. Ensimmäinen kohtaaminen Espanjan rajan ylityksen jälkeen toi hymyn kasvoille ja Sebastianille totesinkin, että kuin kotiin olisi tullut. Ranskan jälkeen olin tyytyväinen, kun ymmärsimme ihmisten kanssa toinen toisiamme eikä kielimuuria enää ollut. Kolmantena päivänä Espanjassa pääsimme viimein kolmanteen kohteeseen, Gibraltarille, joka ei Espanjan puolta enää ollut ja rajalla sen huomasimmekin. Syy, miksi halusimme Gibraltarille mennä oli se, että halusin ajaa risteyksestä mikä menee kiitoradan halki. Se ei kuitenkaan onnistunut, koska kevään aikana oli valmistunut tunneli kiitoradan alta ja tie kulkee sieltä jatkossa. Meinasimme ajaa vuoren ylös ottamaan kuvia

ja katsomaan apinoita, mutta sekin jäi puoleen väliin vuorta. Hieman ylöspäin ajeltaessa tuli vastaan tullikoppia muistuttava rakennus, jossa mies kertoi meille, että siitä ylöspäin ei voi ajaa, vaan pitäisi ostaa liput ja jatkaa matkaa jalan. Pitkä päivä takana ja molemmat väsyneinä totesimme, että meidän tavoite on saavutettu. Olimme kuitenkin Gibraltarilla. Löysimme rannalta kahvilan, jossa hetken asiaa tuumattiin ja totesimme, että jatketaan matkaa. Seuraavaan kohteeseen ei kuitenkaan ollut pitkä matka ja jäimme yöpymään Espanjan puolelle leirintäalueelle. Seuraavana päivänä ajoimme rauhassa kohti Fuengirolaa, joka olikin meidän majapaikka seuraavat yhdeksän yötä. Saimme pyörän parkkiin ja vaihdoimme auton alle, koska tytöt piti hakea lentokentältä seuraavana päivänä. Lento olikin ajallaan ja jälleennäkeminen oli tunteikas ja riemukas. Saisimme viettää viikon yhdessä ja levätä kunnolla. Olimmehan Sebastianin kanssa kuitenkin ajaneet joka päivä ennen tätä. Viikko menikin aivan liian nopeasti ja perheemme tytöt lähtivät takaisin kotiin. Me jäimme Sebastianin kanssa jatkamaan matkaamme Gold Wingillä.

Tero Juupajärvi

Kuningastiikeriä ihmettelemässä

Espoon ja Tampereen alueet järjestivät perinteisen yhteisajelun kesäisenä lauantaina 17.6. Ihanteelliseksi alueiden ridereiden kohtaamispaikaksi on muodostunut Mierolan Silta Café Hattulassa, josta on ajeltu lounaan jälkeen johonkin sopivaan kohteeseen. Helteisen päivän ajelulle saapui noin 15 gospelia Espoon, Tampereen ja Hämeenlinnan alueelta.

Tänä vuonna jatkoajelu suuntautui Parolan panssarimuseoon, jossa on esillä Suomen itsenäisyydenajan panssarivaunuja, panssariajoneuvoja ja panssarintorjuntakalustoa. Näyttelyn tämän kesän vetonaulana oli Kuningastiikeri. Tiger II on kooltaan valtava 70 tonnia painava vuonna 1944 Saksassa valmistettu panssarivaunu, jonka 88 mm tykki on 10,3 m pitkä.

Esittelijänä museolla toimi espoolainen kerhon jäsen ja panssarikillan aktiivi Vesa Engström. Vesan panssariajoneuvojen tuntemus teki suuren vaikutuksen meihin kuulijoihin. Nykyisessä maailmantilanteessa, jossa sota käy verisenä Ukrainassa, vierailu kosketti syvästi. Miten kiitollisia voimme olla eläessämme rauhan aikaa täällä Suomessa.

Vesa Engström esittelee Kuningastiikeriä, joita on vain muutamia jäljellä maailman museoissa.

Panssarimuseon vierailun jälkeen osa ajeli suoraan kotiin ja osalla matka jatkui mutkateitä pitkin Pilpalaan Cafe Lättikselle. Vanhaan Lättähattu-junaan ra-

kennettu kahvila on suosittu motoristien kohtaamispaikka hyvien mutkateiden keskellä.

Sonja Hellén-Nieminen

Iso joukko gospelridereitä Leopard 2 -panssarivaunun päällä

Eteläpohjanmaan ajeluja

Ilma oli ku morsian kun etelä-pohjanmaan porukka vahvistettuna yhdellä Tampereen motoristilla ajeli lakeuksien läpi Raippaluodon siltakaffilaan. Ateriana terveystuokkaa, maistuvat hampurilaiset. Harvemmin sillalla on nähty tuulilukemana näytöllä 1m/sek.

Tällä kertaa emme käyneet saaren pohjois-päässä Björköbyssä. Tie sinne alkaa olemaan motoristille hengenvaarallisessa kunnossa. Ikävä kyllä vastaavan kuntoisia teitä riittää muuallakin Suomessa.

Osa porukasta hätäili jo kotia kohden, toisten jatkaessa ajelua Vaasaan, Maalahden läpi Säläisjärvelle kahville ja nisulle. Botniaringillä oli motoristien pakko käydä, varsinkin kun siellä ajettiin moottoripyörien SM-kilpailut viikonloppuna. Botniaring oli komia lopetus hienolle reissulle. Moni voi kertoa jälkepäin, miten mieli virkistyi varsin sateisen elokuun lopulla. Kiitämme ennen kaikkea Taivaan Isää varjeluksesta ja aivan mahtavasta säästä.

Timo Nikko

Meri oli lähes tyyni

Pannari veljekset (tietävästi ei sukua Puukon veljeksille).

Joukon uus Gessu

JawaTalli

7xSF kiertueilla saimme usein vierailia Myllykosken JawaTallilla. Oli uusien mallien koeajoa ja saimme lepoetken, mehua ja pientä purtavaa.

Huomasin ilmoituksen kesällä, että alueellemme on avattu moottoripyöräliike. Kaikki entiset olivat lopettaneet. Asiaa tarkemmin tutkittuani selvisi, että meille tuttu toimija JawaTalli oli avannut myymälän.

Tapaamisessa uudessa myymälässä kiitin yrittäjää viisaasta ja pitkäjänteisestä työstä moottoripyörä kaupassa. Arto Heino on toiminut JAWA moottoripyörien maahantuojana oman kotinsa pihalla olevasta rakennuksesta käsin. Kun 7xSF kiertueilla vierailimme tallilla, ihailin yrittäjän toimintaa. Pariskunta oli ja on yhä omassa päivätyössään ja yrittäminen tapahtuu vapaa-ajalla. Näin business on voinut jatkua ja kehittyä. Vuonna 2013 alkaneen toiminnan aikana on moni kerholaistemme nähnyt JAWA pyörät useissa MP-näyttelyissä Seinäjoella, Jyväskylässä, Kuopiossa ja viimeksi Helsingin MP-messuilla. Samoissa paikoissa missä meilläkin on ollut osastot.

Arto Heinin JawaTalli Oy on saanut uusien toimitilojen ohessa myös uuden edustuksen CFMOTO moottoripyöristä. Mallisto on yllättävän monipuolinen. Myymälässä Myllykosken keskustassa on myös MP-huolto ja kypäriä jokaisen päähän sopivia.

Pastorin palsta

Kristityn elämää aallonmurtajalla

Porin Mäntyluodon satamassa on kaksi aallonmurtajaa. Toinen on Reposaassa ja toinen Kallon luotsiaseman yhteydessä mantereen puolella. Aallonmurtajat ovat todella vankkaa tekoa. Aikoinaan sinne ladotut kivet ovat jopa pienen henkilöauton kokoisia ja ne muodostavat useita metrejä korkea vallin sataman ja meren väliin. Motoristeille Kallon aallonmurtaja on hyvinkin tuttu paikka sillä, siellä on maisemien lisäksi mukava kesäkahvila.

On hyödyllistä kävellä ja rukoilla aallonmurtajalla, oppiaksemme ymmärtämään, mitä merkitsee Jeesuksen sanat: "Minä olen tie, totuus ja elämä". Voimme ajatella, että toisella puolella on elämän meri kaikkine houkutuksineen ja kuohuineen. Ja toisella puolella usein tyyni satama-allas, joka kuvaa hyvää seurakuntayhteyttä. Mutta meidän on muistettava Jeesuksen sana: Mark. 13:37. Minä minä sanon teille, sen sanon kaikille: valvokaa!" On niin monta asiaa, jotka voivat tuudittaa meidät sisäiseen valvomattomuuden tilaan. Ystävät meidän on kuljettava ristintietä, vaikka eteemme voi tulla elämän kuohuja ja vastoinkäymisiä.

Ristin tie on se tie, jolla Vapahtajamme Jeesus Kristus kulkee kansamme.

Nuo jyhkeät ja valtavan kokoiset aallonmurtajat on rakennettu sataman turvaksi. Kun niitä katselee mieleeni, tulee toinen kivirakennelma. Israelin Jumala kehotti palvelijoitaan useasti rakentamaan luonnonkivistä alttarin, jonka päällä tuli uhrata kaikki ne uhrit, jotka olivat laissa määrätty. Uhrialttari oli jokaisen ihmisen turvaksi rakennettu kivirakennelma. Nämä alttarit olivat kuitenkin vain esikuvia tulevasta paremmasta uhrista. Golgatan kalliosta tuli lopullinen uhripaikka ja turvasatama. Siellä Jeesus, luvattu Messias, antoi henkensä sovitteen ihmisten syntivelan elämällään, kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan. Room. 3: 26 todetaan. "Tämän Jumala teki osoittaakseen vanhurskautensa nykyajassa: hän on itse vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen."

Kallon rannalla tai tien päällä mekin saamme oman elämämme "ristin tiellä" kulkea Jeesuksen seuraajina. Merkille pantavaa on se, että molemmilla puolilla,

meren ja sataman puolella on heitä, jotka tarvitsevat kuuntelijaa ja esirukoilijaa. Heitä, jotka uskaltavat julistaa katuvalle syntiselle: "Sinun syntisi on annettu anteeksi Jeesuksen Kristuksen nimessä."

1.Piet. 2:5-6. Rakentukaa itsekini elävinä kiviä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhrataksenne hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia. Sanothan Raamatussa: "Katso, minä asetan Siioniin kulmakiven, valitun ja kalliin. Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään."

Siunattuja kilometrejä ja Armo olkoon kaikkien kanssa!

Timo Virtanen

KOKOUSKUTSU

Gospel Riders-moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen

SYYSKOKOUS 2023

Aika: **sunnuntaina 17.12.2023 klo 13:00**
Paikka: **Karmelkoti, Hahmajärventie 108, Haukijärvi**

Käsiteltävät asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä jäsenmaksun suuruus vuodelle 2024
6. Päätetään hallituksen jäsenmäärä vuodelle 2024 Valitaan hallituksen jäsenet seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2024-2025 Erovuorossa on kolme jäsentä Valitaan varajäsenet kaudelle 2024
7. Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa ja kaksivaratoiminnantarkastajaa tilikaudelle 2024
8. Kokouksen päättäminen

Tervetuloa !
Hallitus

Ennen kokousta samassa paikassa hartaushetki/huoltopäivien päätös klo 10.30 jonka jälkeen lounas.

Joulukuun juttu

HUOLTOPÄIVÄT Karmelkodilla

15.-17.12.2023

Jouluinen yhdessäolo,

jonka päätteeksi

kerhon syyskokous.

Tarkempi info tulossa

sähköpostitse ja

kerhon sivuille!

Israel 15.–22.3.2024

Kysy lisää: ptjuntumaa(at)gmail.com

Jatkoa edellisen lehden juttuun

Armonkallio

Motoristi Timo asteli myös kymmenen vuotta sitten Armonkallion liepeillä. Elämä kulki tasaisen harmaasti. Pyöräily oli tuttua, mutta ajatuksena oli kuitenkin luopua moottoripyöräilystä. Kipinä syntyi uudestaan. Tuli 7xSF,

EMC, Venäjän matkat ja paljon muuta. Tuo päivä tallilla muutti Timon Aaltosen elämän. Pyörä vaihtui uudempaan ja into olla aktiivinen motoristi antoi uudet tuulet sydämeen ja elämään. Armon Kallio teki tehtävänsä.

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Ilpo Varha, 040 015 0199
ilpo.varha@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasensihiteeri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavara-kappi

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä on GR:n nettisivuilla
www.gospelriders.fi

Botnia

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi

Pietarsaaren seutu:

Jens Sjöling, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Juhani Laaksonen, 040 523 2605
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Markus Weckström, 050 345 7602
markusweckstrom@gmail.com
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
ismo.peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot: Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2023